

طرحی برای یک متافیزیک نظام‌مند

دیوید آرمسترانگ

www.ketab.ir

ترجمه

سید محمد حسن آیت‌الله زاده شیرازی

و

سید علی سیدی فرد

نشر کرگدن

David M. Armstrong
Sketch for a Systematic Metaphysics
Oxford University Press, 2012

www.ketab.ir

سرشناسه: آرمسترانگ، دیوید مَلِت، ۱۹۲۶-۲۰۱۴م.

Armstrong, D. M. (David Malet), 1926-2014

عنوان و نام پدیدآور: طرحی برای یک متافیزیک نظام‌مند/دیوید آرمسترانگ؛ ترجمه سیدمحمدحسن

آیت‌الله‌زاده شیرازی، سیدعلی سیدی‌فرد.

مشخصات نشر: تهران: نشر کرگدن، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهری: ۱۶۸ ص.

شابک: 978-622-642072-3

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

یادداشت: عنوان اصلی: Sketch for a systematic metaphysics, 2010.

موضوع: مابعدالطبیعه

Metaphysics موضوع:

شناسه افزوده: آیت‌الله‌زاده شیرازی، سیدمحمدحسن، ۱۳۵۳-، مترجم

شناسه افزوده: سیدی‌فرد، سیدعلی، ۱۳۶۹-، مترجم

رده‌بندی کنگره: BD111

رده‌بندی دیویی: ۱۱۰

شماره کتابشناسی ملی: ۶۲۱۷۸۱۱

David M. Armstrong
Sketches for a Mathematical Physicist
Oxford University Press, 2012

همه حقوق برای نشر کرگدن محفوظ است.

www.kargadanpub.com

[telegram.me/kargadanpub](https://t.me/kargadanpub)

[instagram.com/kargadan.pub](https://www.instagram.com/kargadan.pub)

نشر کرگدن

www.ketab.ir

طرحی برای یک متافیزیک نظام مند

نویسنده: دیوید آرمسترانگ

مترجمان: سید محمد حسن آیت الله زاده شیرازی و سید علی سیدی فرد

ویراستار: پریا عباسی

ویراستار: زهرا اسحق زاده

مدیر هنری: سحر ترهنده

ناظر چاپ: علی محمدپور

لیتوگرافی: نقش سبز

چاپ و صحافی: زعفران

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۴۲۰-۷۲-۳

چاپ اول: ۱۳۹۹

تیراژ: ۷۰۰ نسخه

قیمت: ۳۵۰۰۰ تومان

۱۳۵	-----	۱۵. زمان
۱۴۱	-----	۱۶. ذهن
۱۵۹	-----	واژه نامه

پیش‌گفتار مترجمان

مکتوب پیش رو ترجمه‌ای است از کتاب *Sketch for a Systematic Metaphysics* اثر دیوید آرمسترانگ، فیلسوف استرالیایی معاصر. پیش از مطالعه این اثر توجه به زمینه وسیع‌تر متافیزیک تحلیلی پیش از آرمسترانگ، هرچند گذرا و کوتاه، و همچنین مروری بر زندگی و اندیشه او مفید است.

نگاهی به متافیزیک تحلیلی

طرحی برای یک متافیزیک نظام‌مند کنونی است در حوزه متافیزیک تحلیلی. البته هنوز هم ممکن است در ذهن برخی افراد فلسفه تحلیلی با نفی متافیزیک پیوند خورده باشد و به تبع ترکیب «متافیزیک تحلیلی» اندکی عجیب بنماید؛ اما به‌رحال این تصویر جزئی، محدود و قدیمی از فلسفه تحلیلی نادرست است. مباحث مربوط به متافیزیک از همان آغاز در فلسفه تحلیلی به‌جد محل بحث و نظر بوده است. از نظر تاریخی نیز پدران فلسفه تحلیلی (راسل^۲ و مور^۳، فرگه^۴ و بولسانو^۵ و یا حتی لایبنیتس^۶) همگی به مضامین متافیزیکی نظر داشته‌اند.

۱. مطالب ذیل این عنوان عمدتاً با توجه به این منابع نگارش یافته‌اند و برای پرهیز از ارجاع مکرر مشخصات کتاب‌شناختی آنها را در اینجا می‌نویسم:

Simons, Peter (2013), *Metaphysics in Analytic Philosophy*, in *The Oxford Handbook of the History of Analytic Philosophy*, Oxford University Press

Mumford, Stephen (2007), *David Armstrong*, McGill Queen University Press

Armstrong, David (2010), *Sketch for a Systematic Metaphysics*, Oxford University Press

Armstrong, David (1997), *A World of States of Affairs*, Cambridge University Press

Armstrong, David (2004), *Truth and Truthmakers*, Cambridge University Press

2. Bertrand Russell

3. Edward Moore

4. Gottlob Frege

5. Bernard Bolzano

6. Wilhelm Leibniz

اتم‌های عینی یا ذهنی در مُنادولوژی لایب‌نیتس و بولتسانو، جهان انتزاعی و افلاطونی فرگه و بولتسانو، و همچنین جهان مادی راسل و مور با هویت‌هایی مستقل از یکدیگر همگی در حیطهٔ متافیزیک قرار دارند.

البته اندک‌اندک طیفی وسیع از فیلسوفان تحلیلی با مسائل مرتبط به مبانی ریاضیات درگیر شدند و این امر سببی بود برای توجه بیشتر آنها به تحلیل فلسفی زبان و عنایت کمتر به ابعاد متافیزیکی فلسفه. اما این نکته به معنای به حاشیه رفتن متافیزیک به‌طور کامل نبود، به‌عنوان مثال، گوتلوب فرگه (۱۸۴۸-۱۹۲۵) برای دفاع از عینیت منطق و ریاضیات در مقابل صورت‌گرایی هیلبرتی از یک سو، و جریان روان‌شناسی‌گرایی از سوی دیگر، جهانی افلاطونی و انتزاعی را وضع می‌کند. به تدریج توجه زیاد به زبان موجب کم‌رنگ شدن متافیزیک شد. در این میان لودویگ ویتگنشتاین^۱ (۱۸۸۹-۱۹۵۱) در تأملات فلسفی خود دربارهٔ زبان، نسبت به مسئلهٔ بی‌معنایی^۲ حساسیت ویژه‌ای داشت. برخی اندیشه‌های ویتگنشتاین به تدریج میان منطق‌دانان و فیلسوفان علم اروپایی نیز بازتاب یافت؛ فیلسوفانی که غالباً الهامی یا فرانسوی‌زبان بودند و تحت تأثیر گرایش‌های تجربه‌گرایانه، نگاهی تردیدآمیز به متافیزیک داشتند. نقطهٔ اوج این نگاه در پوزیتیویسم منطقی^۳ و حلقهٔ وین قابل‌بازایی است. آنها به صراحت اعلام کردند متافیزیک بی‌معناست.

در آکسفورد نیز متافیزیک حال‌وروز خوبی نداشت. فلسفهٔ زبان عرفی با محوریت اندیشه‌های جی. ال. آستین^۴ (۱۹۱۱-۱۹۶۰) و گیلیرت رایل^۵ (۱۹۰۰-۱۹۷۶) متافیزیک را جدی نمی‌گرفت. پی. اف. استراوسون^۶ (۱۹۱۹-۲۰۰۶) هم متافیزیک را در چهارچوبی کانتی ملاحظه می‌کرد و برخی استدلال‌های او رنگ‌وبویی استعلایی^۷ داشت.

به‌طور کلی، در دهه‌های سی تا پنجاه قرن بیستم میلادی، متافیزیک تحت تأثیر دو جریان پوزیتیویسم منطقی و فلسفهٔ زبان عرفی رفض یا به حاشیه رانده شد. اما این دوره که حدود ربع قرن به طول انجامید، تنها بخشی از داستان فلسفهٔ تحلیلی است.

1. Ludwig Wittgenstein

2. non-sense

3. Logical Positivism

4. J. L. Austin

5. Gilbert Ryle

6. P. F. Strawson

7. transcendental